

[Aage Fogh.]

stor betydning, og derfor er jeg tilhænger af, at man gennemfører det foreliggende lovforslag.

Jeg synes, det er helt forkert, når både det ærede medlem hr. Søren Andersen og det ærede medlem hr. Tesdorpf bliver ved at fremstille det, som om det foreliggende lovforslag er rettet imod industrien. Jeg ved meget godt, at industrien gav udtryk herfor, da den var hos os i udvalget, men fra socialdemokratiets side og fra min side er det stærkt understreget, at det ikke på nogen måde er tænkt som vendt imod industrien. Den eneste industri, som jeg kunne tænke mig kunne se en fare i dette lovforslag, er De danske Sukkerfabrikker, der ligger med 2 000 tdr. land, og jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg intet ønske har om, at et statskoncessioneret selskab som Sukkerfabrikkerne ved siden af at drive fabrikkerne skulle kunne købe jord og selv dyrke sukkerroer; det vil jeg have skal være forbeholdt landmændene. For Sukkerfabrikkerne må det være nok at drive fabrikken og så have den jord, der er til rådighed nu. At de som nu ligger med 1 000 ha jord, der bruges til almindelig sukkerroeavl, tror jeg hverken landmændene eller andre kan have interesse i. Andre industrier kan ikke modvirkes af dette lovforslag.

Ordføreren for udvalget (K. Axel Nielsen):

Det ærede medlem hr. Søren Andersen har gentagne gange talt om, at vi, hvis vi gennemfører dette lovforslag, er med til at hindre generationsskiftet, og det er vist ligegyldigt, hvor tit man siger til det ærede medlem, at han har uret; jeg tror ikke, det er muligt at overbevise ham. Men lad mig alligevel af hensyn til de ærede medlemmer i denne sal sige, at jeg tvivler på, at det overhovedet bruges at lave familieaktieselskab ved generationsskifte. Jeg personlig har aldrig hørt derom, og jeg kunne have lyst til at spørge det ærede medlem hr. Søren Andersen, om han har hørt om noget tilfælde, hvor arvingerne har dannet et sådant aktieselskab for at overtage en landejendom. Hvis han svarer ja, kunne jeg have lyst til at spørge, om ikke det, man havde opnået, lige så vel kunne have været opnået på en anden og bedre

måde, for jeg anser interessentskabsformen, hvor ejerne er ansvarlige ikke alene med en aktiekapital, men med, hvad de ejer, for at være bedre. I øvrigt kunne man også tænke sig den ordning — som er den bedste — at man udsteder en prioritet til medarvingerne. Så er det den, der driver landejendommen, der får udbyttet af den, og det er vist det princip, som også det ærede medlem hr. Søren Andersen anser for rigtigst.

Det ærede medlem hr. Tesdorpf udtalte, at dette var et mærkeligt partipolitisk lovforslag. Jeg forstod det ærede medlem sådan, at han mente, at dette var en slags partipolitisk demonstration af flertallets magt. Jeg synes, det ærede medlem er kommet temmelig langt ud, når man tager i betragtning, at dette lovforslag er resultat af et arbejde i en kommission, hvor adskillige højt kvalificerede sagkyndige, deriblandt det ærede medlem hr. Tesdorpf selv, har behandlet vigtige problemer i forbindelse med den bestående landbrugslovgivning. Kommissionen er kommet til det resultat, at der mangler noget i denne lovgivning. Vi skal have stoppet et hul, som i øjeblikket er der, et hul, som giver mulighed for at omgå bestemmelsen om statens forkøbsret og også bestemmelsen om, at man ikke må eje mere end to landbrugs-ejendomme. At kalde det et partipolitisk lovgivningsarbejde synes jeg er højst urigtigt.

Fuglsang: Det er som argument mod denne lovgivning anført, at aktieselskabsformen til dato ikke er særlig udbredt, og det er vel nok også sådan. Ikke desto mindre bør man ikke undervurdere den fare, som netop aktieselskabsformen, således som den virker, i virkeligheden er blevet. Vel drejer det sig ikke om et overmåde stort antal tilfælde til dato, men det, det drejer sig om, er, at der er en tendens — og man har vel lov til at sige en bevidst tendens — til at krydse udstykningen og til at krydse de bestemmelser, som går ud på at hindre sammenlægning af ejendomme, og når det foreliggende lovforslag er fremkommet, er det netop for at modvirke denne tendens. Vi ved, at udviklingen ude omkring i alle lande, hvor den får lov til at gå sin egen